

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. spalio 2 d.*

„Apeliacinis skundas — Teisė būti išklausytam — Teisė į pagal įstatymą įsteigtą teismą — Galimybė susipažinti su institucijų dokumentais — Atsisakymas iš dalies leisti apeliantui susipažinti su aptariamais dokumentais — Pirminis sprendimas neleisti susipažinti — Implicitinio sprendimo neleisti susipažinti atsiradimas — Implicitinio sprendimo neleisti susipažinti pakeitimas eksplicitiniais sprendimais — Suinteresuotumas pareikšti ieškinį po to, kai priimti eksplicitiniai sprendimai neleisti susipažinti — Galimybės susipažinti su dokumentais išimtis — Gero administravimo intereso išsaugojimas — Asmens duomenų ir komercinių interesų apsauga“

Byloje C-127/13 P

dėl 2013 m. kovo 15 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Guido Strack, gyvenantis Kelne (Vokietija), atstovaujamas advokato H. Tettenborn,

ieškovas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Komisijai, atstovaujamai B. Conte ir P. Costa de Oliveira,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot (pranešėjas) ir A. Arabadjiev,

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2014 m. gegužės 22 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu G. Strack prašo panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Strack / Komisija* (T-392/07, EU:T:2013:8, toliau – skundžiamas sprendimas) tiek, kiek tuo sprendimu Bendrasis Teismas patenkino ne visus jo reikalavimus, susijusius su kelių Komisijos sprendimų dėl jo paraiškų leisti susipažinti su įvairiais dokumentais pagal 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331), panaikinimu.
- 2 Europos Komisija pateikė priešpriešinį apeliacinį skundą, kuriuo prašo iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek tame sprendime Bendrasis Teismas nusprendė, pirma, kad, pasibaigus Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnyje numatytam terminui, priimti implicitiniai sprendimai neleisti susipažinti su dokumentais, dėl kurių galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, ir, antra, kad Komisija pažeidė ieškovo teisę susipažinti su registro, kurį Komisija turėjo sudaryti pagal šio reglamento 11 straipsnį ir kuriame turi būti pateiktas iki 2005 m. sausio 1 d. priimtų sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais sąrašas, išrašu (toliau – registro išrašas dėl sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais).

Ginčo aplinkybės

- 3 2007 m. birželio 20 d. laišku apeliantas pateikė Komisijai pirminę paraišką susipažinti su dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 1 dalį, kurioje nurodė tris dokumentų grupes.
- 4 Pirma, apeliantas prašė leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su Komisijos nuo 2005 m. sausio 1 d. iš dalies ar visiškai atmestomis kartotinėmis paraiškomis susipažinti su dokumentais (toliau – dokumentai, susiję su atmestomis kartotinėmis paraiškomis).
- 5 Antra, jis prašė leisti susipažinti su registro išrašu dėl sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais.
- 6 Trečia, jis prašė leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su byla, kurioje priimtas Sprendimas *Sequeira Wandschneider / Komisija* (T-110/04, EU:T:2007:78, toliau – dokumentai, susiję su byla T-110/04).
- 7 Dėl šios paraiškos susipažinti su minėtais dokumentais, Komisijos užregistruotos 2007 m. liepos 3 d., Komisija ir apeliantas susirašinėjo laiškais. Šiuo klausimu Komisija 2007 m. liepos 24 d. raštu pranešė apeliantui, kad registro išrašas dėl sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais neegzistuoja.
- 8 Pasibaigus Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnyje numatytiems pirminių paraiškų susipažinti su dokumentais tvarkymo terminams ir po to, kai Komisija 2007 m. rugpjūčio 13 d. priėmė sprendimą neleisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su byla T-110/04, apeliantas 2007 m. rugpjūčio 15 d. pateikė „kartotinę paraišką“ susipažinti su dokumentais pagal minėto reglamento 7 straipsnio 2 ir 4 dalis.
- 9 Dėl šios paraiškos priimti keli sprendimai leisti iš dalies susipažinti su prašomais dokumentais; šie sprendimai priimti pasibaigus Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnyje numatytiems terminams ir po to, kai buvo pareikštas ieškiny, dėl kurio priimtas skundžiamas sprendimas, t. y. 2007 m. spalio 23 d., 2007 m. lapkričio 28 d., 2008 m. vasario 15 d. ir 2008 m. balandžio 9 d. Šiais sprendimais apeliantui leista susipažinti su dauguma dokumentų, tačiau dalis šių dokumentų turinio buvo užtušuota, siekiant apsaugoti asmens duomenis ar komercinius interesus.

Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 10 Ieškiniu, 2007 m. spalio 12 d. pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai, ieškovas paprašė panaikinti implicitinius ir eksplcitinius sprendimus neleisti susipažinti su dokumentais, nurodytais jo pirminėje ir kartotinėje paraiškose susipažinti su aptariamais dokumentais. Po to, kai jau pareiškus ieškinį Komisija priėmė kelis eksplcitinius sprendimus iš dalies neleisti susipažinti su prašomais dokumentais, apeliantas išplėtė savo ieškinį ir apskundė šiuos sprendimus.
- 11 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija nepriėmė sprendimo dėl kartotinės paraiškos pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalį per šioje nuostatoje numatytus terminus, todėl atsirado implicitiniai sprendimai neleisti susipažinti su dokumentais, dėl kurių galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo. Tačiau jis atmetė ieškinį, kiek šis buvo susijęs su tais sprendimais, motyvuodamas tuo, kad apeliantas nebeturėjo intereso pareikšti ieškinį nuo to momento, kai Komisija priėmė eksplcitinius sprendimus iš dalies neleisti susipažinti su dokumentais, pakeitusius implicitinius sprendimus.
- 12 Tačiau ieškinys buvo priimtinas tuo momentu, kai buvo pareikštas, todėl Bendrasis Teismas leido jį išplėsti ir skųsti eksplcitinius sprendimus.
- 13 Bendrasis Teismas taip pat nusprendė, kad ieškinyje nurodyti reikalavimai, susiję su 2007 m. liepos 24 d. Komisijos raštu, kuriuo ji pranešė apeliantui, kad registro išrašas dėl sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais neegzistuoja, yra priimtini.
- 14 Išnagrinėjęs ieškinį iš esmės, Bendrasis Teismas panaikino 2007 m. liepos 24 d. Komisijos sprendimą neleisti susipažinti su registro išrašu dėl sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais ir 2007 m. spalio 23 d. sprendimą neleisti susipažinti su Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) dokumentais, kiek jis susijęs su juridinių asmenų duomenimis, taip pat 2007 m. lapkričio 28 d. ir 2008 m. vasario 15 d. sprendimus, susijusius su Komisijos dokumentais, išskyrus OLAF dokumentus ir su byla T-110/04 susijusius dokumentus.
- 15 Be to, 2007 m. lapkričio 28 d. sprendimas, kiek jis susijęs su dokumentais, susijusiais su byla T-110/04, ir 2008 m. balandžio 9 d. sprendimas panaikinti iš dalies.
- 16 Bendrasis Teismas atmetė likusią ieškinio dalį ir priteisė iš Komisijos padengti savo ir du trečdalius ieškovo bylinėjimosi išlaidų.

Šalių reikalavimai

- 17 G. Strack Teisingumo Teismo prašo:
 - panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek juo nepatenkinti arba tik iš dalies patenkinti jo reikalavimai,
 - patenkinti jo reikalavimus, išdėstytus pirmojoje instancijoje pateiktame ieškinyje,
 - atmesti visą priešpriešinį apeliacinį skundą,
 - priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi išlaidas ir
 - nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti sprendimą, kuriuo Bendrojo Teismo pirmininkas bylą T-392/07 paskyrė Bendrojo Teismo ketvirtajai kolegijai.

18 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti visą apeliacinį skundą,
- panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek jame pripažintas priimtinu ieškinys dėl tariamų implicitinių sprendimų neleisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su atmestomis kartotinėmis paraiškomis,
- panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek juo panaikintas 2007 m. liepos 24 d. Komisijos sprendimas, kuriuo apeliantai pranešta, kad registro išrašas dėl sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais neegzistuoja, ir
- priteisti iš apeliando visas bylinėjimosi Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme išlaidas.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo

19 Grįsdama priešpriešinį apeliacinį skundą Komisija nurodo du pagrindus, kurių pirmasis siejamas su pirminio ieškinio priimtinumu. Todėl šioje byloje šį pagrindą reikia išnagrinėti pirmiausia.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 20 Pirmasis priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindas siejamas su ieškinio dėl implicitinių sprendimų neleisti susipažinti su dokumentais, atsiradusių pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalį pasibaigus šiame straipsnyje numatytiems terminams, panaikinimo nepriimtinumu.
- 21 Komisija tvirtina, kad pasibaigus Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnyje numatytiems terminams negalėjo atsirasti implicitinis sprendimas neleisti susipažinti, nes, pirma, apeliantas atsisakė ieškoti teisingo sprendimo pagal šio reglamento 6 straipsnio 3 dalį ir, antra, Komisija, nenorėdama pažeisti gero administravimo principo, negalėjo laikytis minėtame reglamente numatytų terminų, nes paraiška susipažinti su dokumentais buvo susijusi su akivaizdžiai neproporcingu dokumentų skaičiumi.
- 22 Komisija taip pat teigia, kad skundžiamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas, kiek Bendrasis Teismas rėmėsi klaidingu savo paties praktikos išaiškinimu to sprendimo 45 punkte. Be to, to sprendimo 49 ir 144 punktuose nurodyti motyvai yra prieštaringi.
- 23 Apeliantas prašo atmesti Komisijos priešpriešinio apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 24 Pažymėtina, jog iš Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalies matyti, kad, pirma, atitinkamos institucijos atsakymo į kartotinę paraišką nepateikimas per numatytą terminą laikomas sprendimu neleisti susipažinti su dokumentais. Antra, nuo šio implicitinio sprendimo pradedamas skaičiuoti terminas, per kurį suinteresuotasis asmuo gali pareikšti ieškinį dėl tokio sprendimo panaikinimo. Dėl šių terminų, įtvirtintų dėl bendrojo intereso, šalys neturi diskrecijos.
- 25 Šiuo klausimu primintina, kad Reglamente Nr. 1049/2001 nenumatyta galimybė nukrypti nuo jo 7 ir 8 straipsniuose numatytų terminų ir kad šie terminai yra labai svarbūs vykstant procedūrai dėl galimybės susipažinti su atitinkamų institucijų dokumentais; šios procedūros tikslas – leisti greitai ir supaprastintai išnagrinėti paraiškas susipažinti su tokiais dokumentais (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 53 punktą).

- 26 Tuo atveju, kai paraiška susijusi su labai ilgu dokumentu arba dideliu dokumentų skaičiumi, šio reglamento 8 straipsnio 1 dalyje numatytą terminą išimties tvarka leidžiama pratęsti 15 darbo dienų. Nors tokiu atveju pagal minėto reglamento 6 straipsnio 3 dalį atitinkamai institucijai leidžiama tartis su paraišką susipažinti su jos turimais dokumentais pateikusių asmeniu ir ieškoti teisingo sprendimo, šis sprendimas gali būti susijęs tik su prašomų dokumentų turiniu ar jų skaičiumi.
- 27 To negali paneigti Komisijos argumentas dėl institucijų galimybės suderinti paraiškas susipažinti su jų turimais dokumentais pateikusių asmenų interesus ir gero administravimo principą. Iš tiesų, iš Sprendimo *Taryba / Hautala* (C-353/99 P, EU:C:2001:661) 30 punkto matyti, kad pagal proporcingumo principą tam tikrais atvejais, kai dėl dokumentų, su kuriais prašoma leisti susipažinti, apimties ar cenzūruotinių vietų apimties būtų užkrauta nepagrįstai daug administracinio darbo, institucijos gali suderinti, pirma, leisti susipažinti su dokumentais prašančio asmens interesus ir, antra, darbo krūvį, kuris atsirastų nagrinėjant paraišką susipažinti su dokumentais, kad būtų apsaugotas gero administravimo interesus.
- 28 Taigi išimtinėmis aplinkybėmis institucija gali neleisti susipažinti su tam tikrais dokumentais motyvuodama tuo, kad su jų atskleidimu susijęs darbo krūvis būtų neproporcingas, palyginti su tikslais, kurių siekiama teikiant paraišką susipažinti su šiais dokumentais. Tačiau remiantis proporcingumo principu negalima pakeisti Reglamente Nr. 1049/2001 numatytų terminų, nes taip būtų sukurta teisinio nesaugumo situacija.
- 29 Dėl kritikos, susijusios su skundžiamo sprendimo motyvavimu, pažymėtina, jog aplinkybės, kad Bendrasis Teismas padarė kitą išvadą dėl bylos esmės nei Komisija, savaime dar negali pakakti norint pripažinti skundžiamą sprendimą nepakankamai motyvuotu (Sprendimo *Gogos / Komisija*, C-583/08 P, EU:C:2010:287, 35 punktas).
- 30 Be to, tariamas prieštaravimas tarp skundžiamo sprendimo 49 ir 144 punktų, atsiradęs dėl klaidingo jų aiškinimo, kiek tai susiję su apelianto noru laikytis Reglamente Nr. 1049/2001 numatytų terminų, atsižvelgiant į šio sprendimo 24–28 punktuose nurodytus motyvus, negali reikšti, kad Komisija neturėjo galimybės rasti teisingą sprendimą.
- 31 Darytina išvada, kad Komisijos priešpriešinio apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 32 Antruoju ieškinio pagrindu Komisija priekaištauja, jog Bendrasis Teismas nusprendė, kad ji pažeidė apelianto teisę susipažinti su registro išrašu dėl sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais.
- 33 Komisija tvirtina, jog Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad jos 2007 m. liepos 24 d. raštas, kuriuo ji pranešė apeliantui, kad toks registro išrašas neegzistuoja, yra atsisakymas leisti susipažinti su šiuo dokumentu. Ji šiuo klausimu teigia, kad, pirma, neįmanoma perduoti registro išrašo, kuris, nepaisant Reglamento Nr. 1049/2001 11 straipsnyje numatytos pareigos, neegzistuoja, ir, antra, šis reglamentas taikomas tik egzistuojantiems dokumentams. Dėl paraiškos susipažinti su dokumentais jokių būdu negali atsirasti pareiga parengti neegzistuojantį dokumentą.
- 34 Komisija taip pat tvirtina, kad Bendrasis Teismas priėmė sprendimą *ultra petita*, pirma, kai panaikino eksplicitinį sprendimą neleisti susipažinti su dokumentais, nors apeliantas prašė panaikinti implicitinį sprendimą neleisti susipažinti su dokumentais, ir, antra, kai išsakė savo poziciją dėl Komisijai tenkančios iš Reglamento Nr. 1049/2001 11 straipsnio kylančios pareigos apimties.

- 35 Apeliantas prašo atmesti Komisijos priešpriešinio apeliacinio skundo antrąjį pagrindą, nes jis grindžiamas jos pačios padarytais Reglamento Nr. 1049/2001, konkrečiai jo 11 straipsnio, pažeidimais. Be to, jis tvirtina, kad Komisija turėjo pateikti įrodymų, kaip pagrįsti teiginį, kad registro išrašas dėl sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais nebuvo parengtas. Galiausiai, jei tokio registro nėra, Komisija turėjo arba jį parengti, arba pateikti pačius į registrą įtrauktinus dokumentus, nes tai apima jos pareiga teikti pagalbą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 36 Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad galimybės susipažinti su institucijų dokumentais procedūra vyksta dviem etapais ir kad atsakymas į pirminę paraišką, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 1 dalį, yra tik pirmosios pozicijos priėmimas, dėl kurio iš principo negalima pareikšti ieškinio (žr. Nutarties *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, C-208/11 P, EU:C:2012:76, 30 ir 31 punktus). Tačiau išimtiniais atvejais, kai toks atsakymas yra galutinė institucijos pozicija, dėl jo galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo (žr. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, EU:C:2010:40, 62 punktą).
- 37 Iš skundžiamo sprendimo matyti, kad apeliantas prašė leisti susipažinti su registro, kurį parengti numatyta Reglamente Nr. 1049/2001, dalimi ir kad jam neleista su ja susipažinti motyvuojant tuo, kad toks registras nebuvo sukurtas.
- 38 Šiuo klausimu, kaip pažymėjo generalinė advokatė savo išvados 65 punkte, teisė susipažinti su institucijų dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalį apima tik egzistuojančius ir atitinkamos institucijos turimus dokumentus.
- 39 Tačiau pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 ir 3 dalis, kurios yra konkreti teisinės apsaugos principo išraiška, bet kokį atsisakymą leisti susipažinti su administracijai nurodytais dokumentais galima ginčyti teisme. Tai galima padaryti, kad ir kokia būtų to atsisakymo priežastis.
- 40 Taigi suinteresuotųjų asmenų teisei pareikšti ieškinį neturi įtakos tai, ar atsisakymas leisti susipažinti su dokumentais grindžiamas viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nurodytų priežasčių, ar tuo, kad prašomas dokumentas neegzistuoja. Dėl bet kokio kito sprendimo taptų neįmanoma sprendimo atsisakyti leisti susipažinti su institucijų dokumentais pagrįstumo kontrolė, kurią turi vykdyti Sąjungos teismas, nes, norint išvengti teisminės kontrolės, atitinkamai institucijai pakaktų tvirtinti, kad dokumentas neegzistuoja.
- 41 Todėl konstatuotina, kad dokumento, su kuriuo prašoma leisti susipažinti, nebuvimas arba tai, kad atitinkama institucija to dokumento neturi, nereiškia, kad netaikytinas Reglamentas Nr. 1049/2001.
- 42 Priešingai, atitinkama institucija turi atsakyti paraišką pateikusiam asmeniui ir prirėkęs savo atsisakymą leisti susipažinti su dokumentais pagrįsti teisme (pagal analogiją žr. Sprendimo *Heylens ir kt.*, 222/86, EU:C:1987:442, 15 punktą).
- 43 Vis dėlto nagrinėjamu atveju iš Komisijos paaiškinimų, pateiktų Bendrajame Teisme, ir iš jam pateiktos bylos medžiagos aiškiai matyti, kad aptariamas registras nebuvo tvarkomas. Darytina išvada, kad Komisija negalėjo patenkinti apelianto paraiškos leisti susipažinti su registro išrašu dėl sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais.
- 44 Kaip pažymėjo generalinė advokatė savo išvados 67 punkte, iš Reglamento Nr. 1049/2001 11 straipsnio kylanti pareiga tiesiogiai nesiejama su teise susipažinti su dokumentais, numatyta jo 2 straipsnio 1 dalyje. Todėl siekti, kad būtų laikomasi registravimo pareigos, negalima pateikiant paraišką susipažinti su dokumentais.

- 45 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus konstatuotina, kad panaikinęs 2007 m. liepos 24 d. eksplcitinį sprendimą neleisti susipažinti su registro išrašu dėl sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.
- 46 Iš tiesų nei Reglamento Nr. 1049/2001 11 straipsniu, nei šio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje numatyta pareiga teikti pagalbą institucijos negalima įpareigoti parengti dokumentą, kurio jos paprašyta, bet kuris neegzistuoja.
- 47 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek jame Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija privalėjo parengti neegzistuojantį dokumentą, ir dėl to panaikino 2007 m. liepos 24 d. Komisijos sprendimą neleisti susipažinti su registro išrašu dėl sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais.

Dėl pagrindinio apeliacinio skundo

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 48 Pirmajame pagrinde, siejamame su sprendimą priėmusios teismo kolegijos nekompetentingumu, apeliantas tvirtina, kad paskyręs nagrinėti jo ieškinį kitai kolegijai, nei buvo numatyta iš pradžių, Bendrasis Teismas pažeidė teisę į pagal įstatymą įsteigtą teismą, 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnyje užtikrinamas teises ir kelias Bendrojo Teismo procedūros reglamento nuostatas. Be to, apeliantas nurodo argumentą dėl jo teisės būti išklausytam prieš perskiriant nagrinėti jo ieškinį pažeidimo.
- 49 Komisija teigia, kad ši pagrindą reikia atmesti.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 50 Priešingai, nei teigia apeliantas, Bendrasis Teismas teisingai taikė savo Procedūros reglamentą. Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 12 straipsnį Bendrasis Teismas nustato kriterijus, pagal kuriuos bylos paskirstomos kolegijoms. Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Sprendimas, kuriame nustatyti bylų paskyrimo kolegijoms kriterijai, galiojės ieškinio pateikimo dieną (OL C 269, 2007, p. 42) ir sprendimas, galiojės perskiriant bylą (OL C 232, 2011, p. 2), yra suformuluoti taip pat. Iš jų matyti, kad Bendrojo Teismo pirmininkas gali nukrypti nuo bylų paskirstymo tvarkos „siekdamas, kad būtų užtikrintas tolygus darbo krūvio padalijimas“.
- 51 Kadangi šis nukrypimas nebūtinai turi vykti ieškinio pateikimo momentu, nedraudžiama bylą perskirti bet kuriuo kitu laiku.
- 52 Šį aiškinimą patvirtina ir tai, kad bylos perskyrimo dėl gero teisingumo administravimo intereso, siekiant užtikrinti tolygų darbo krūvio paskirstymą, tikslas yra nagrinėti bylas per protingą terminą, kaip nustatyta Chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje.
- 53 Be to, dėl apelianto argumento, siejamo su jo teise būti išklausytam prieš perskiriant jo bylą, konstatuotina, kad jis taip pat nepagrįstas. Priešingai, nei skiriant bylą, ją perskiriant kitai kolegijai, nei numatyta, iš pradžių šalims nesuteikiama teisė prieš tai išsakyti savo nuomonę dėl šios teisingumo administravimo priemonės.

- 54 Taip pat pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju apeliantas nesuabejojo jo ieškinį dėl panaikinimo nagrinėjusios kolegijos nešališkumu.
- 55 Taigi pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 56 Antrajame pagrinde apeliantas tvirtina, kad skundžiamame sprendime yra įvairių procedūrinių trūkumų.
- 57 Pirmiausia apeliantas kaltina Bendrąjį Teismą atmetus jo prašymą taikyti pagreitintą procedūrą ir tvirtina, kad proceso trukmė nebuvo protinga ir kad dėl to Bendrasis Teismas turėjo atlyginti jam žalą arba perduoti šį prašymą kompetentingai teisminei institucijai.
- 58 Antra, apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė jo teisę būti išklausytam. Anot jo, teismas neatsižvelgė nei į du jo pateiktus papildomus paaiškinimus, nei į prašymą pataisyti posėdžio protokolą. Be to, per posėdį jam leista kalbėti tik 30 minučių, o Bendrasis Teismas priėmė naują Komisijos argumentą, siejamą su 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 26 t., p. 102), nesuteikęs jam galimybės išsakyti savo nuomonę raštu. Galiausiai apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas jam nesuteikė galimybės išsakyti nuomonę dėl dokumentų, kuriuos OLAF pateikė pagal 2007 m. spalio 23 d. sprendimą.
- 59 Trečia, jis tvirtina, kad Bendrasis Teismas neišnagrinėjo visų Komisijos pateiktų dokumentų, kad nustatytų, ar ji pagrįstai pašalino duomenis pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnį.
- 60 Ketvirta, apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas nepakankamai nustatė, ar Komisija jam tikrai perdavė visus dokumentus, susijusius su atmestomis kartotinėmis paraiškomis.
- 61 Komisija prašo atmesti antrąjį pagrindą kaip nepriimtina ar akivaizdžiai nepagrįstą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 62 Pažymėtina, kad nesant įrodymų, jog pernelyg ilga proceso Bendrajame Teisme trukmė turėjo poveikį bylos baigčiai, bylos nagrinėjimo per protingą terminą principo pažeidimas negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo (*Sprendimo Groupe Gascogne / Komisija*, C-58/12 P, EU:C:2013:770, 73 punktas).
- 63 Nagrinėjamu atveju apeliantas netvirtina, kad proceso Bendrajame Teisme trukmė turėjo kokį nors poveikį bylos baigčiai. Taigi nei Bendrojo Teismo atsisakymas taikyti pagreitintą procedūrą, nei, kaip teigiama, pernelyg ilga proceso trukmė negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo.
- 64 Argumentą dėl neteisėtai atmesto prašymo atlyginti žalą, kurį apeliantas grindė tais pačiais su proceso trukme susijusiais motyvais, taip pat reikia atmesti. Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad tokius prašymus dėl žalos atlyginimo turi nagrinėti kita pagal SESV 256 straipsnio 1 dalį kompetentingo Bendrojo Teismo kolegija, nei nagrinėjusi bylą, kurios nagrinėjimo trukmė yra ginčijama (*Sprendimo Groupe Gascogne / Komisija*, EU:C:2013:770, 90 punktas).

- 65 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas teisėtai atmetė proceso trukme grįstą prašymą atlyginti žalą kaip nepriimtina ir skundžiamo sprendimo 93 punkte nusprendė, kad toks prašymas turėjo būti pateiktas kaip atskiras ieškinys.
- 66 Argumentus dėl dviejų papildomų paaiškinimų atmetimo ir dėl Bendrojo Teismo atsisakymo leisti apeliantui per posėdį kalbėti ilgiau kaip 30 minučių taip pat reikia atmesti, nes iš skundžiamo sprendimo aiškiai matyti, kad turėjo užtektinai galimybių išsakyti savo poziciją dėl panaikinimo pagrindų, kuriuos nurodė savo ieškinyje.
- 67 Kiek tai susiję su OLAF dokumentais, iš skundžiamo sprendimo matyti, kad 2007 m. spalio 23 d. sprendimu apeliantui leista iš dalies susipažinti su šiais dokumentais. Tačiau apeliantas nurodė, kad gavo visus šiame sprendime leisti susipažinti su dokumentais nurodytus dokumentus tik po to, kai pateikė tripliką, ir kad dėl to negalėjo išsakyti savo pozicijos dėl jų turinio per rašytinę proceso Bendrajame Teisme dalį.
- 68 Tačiau iš bylos medžiagos matyti, kad apeliantas gavo atitinkamus dokumentus likus pakankamai laiko iki posėdžio, t. y. ne vėliau kaip 2008 m. spalio mėn., kad galėtų juos išnagrinėti ir susidaryti nuomonę apie juos (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Corus UK / Komisija*, C-199/99 P, EU:C:2003:531, 21 punktą).
- 69 Apelianto argumentą, kad Bendrasis Teismas atsižvelgė į Komisijos argumentą, susijusį su Reglamentu Nr. 45/2001, kurį ji pirmą kartą pateikė tik per posėdį, taip pat reikia atmesti.
- 70 Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad jei prašymu pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 siekiama susipažinti su dokumentais, kuriuose yra asmens duomenų, taikomos visos Reglamento Nr. 45/2001 nuostatos (Sprendimo *Komisija / Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 63 punktas).
- 71 Iš to matyti, kad Komisijos argumentas, grindžiamas Reglamentu Nr. 45/2001 ir pateiktas siekiant pateisinti su asmens duomenų apsauga susijusios išimties, numatytos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte, taikymą, sutampa su motyvu, implicitiškai nurodytu sprendimuose, kuriais Komisija leido susipažinti su tam tikrais dokumentais, kurių kai kurios vietos buvo užtušiuotos siekiant apsaugoti asmens duomenis, kaip pažymėjo generalinė advokatė savo išvados 123 punkte, ir kad dėl to Bendrasis Teismas teisėtai į jį atsižvelgė.
- 72 Apeliantas taip pat tvirtina, kad Bendrasis Teismas privalėjo išnagrinėti kiekvieną dokumentą, su kuriuo visiškai ar iš dalies nebuvo leista susipažinti, tačiau to nepadarė.
- 73 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Bendrasis Teismas turi nurodyti pateikti tokį dokumentą ir jį išnagrinėti tik tuo atveju, kai ginčijama, kad informacijai, dėl kurios atsisakyta leisti susipažinti su dokumentu, taikomos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytos išimtys (Sprendimo *Jurašinovič / Taryba*, C-576/12 P, EU:C:2013:777, 27 ir 29 punktai).
- 74 Kadangi apeliantas ginčijo sprendimų, kuriais Komisija leido susipažinti su tam tikrais dokumentais, kurių kai kurios vietos buvo užtušiuotos siekiant apsaugoti asmens duomenis, motyvų pagrįstumą, tačiau netvirtino, kad minėtame 4 straipsnyje numatytos išimtys nagrinėjamiems dokumentams netaikomos, Bendrasis Teismas neprivalėjo nagrinėti šių dokumentų (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Jurašinovič / Taryba*, EU:C:2013:777, 28–30 punktus).
- 75 Tačiau apeliantas taip pat kaltina Bendrąjį Teismą nepatikrinus, ar Komisijos pašalinti duomenys iš tikrųjų buvo tik informacija, kuriai taikomos jos nurodytos išimtys.

- 76 Nagrinėjamu atveju, priešingai nei bylose, kuriose priimti sprendimai *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds / Komisija* (C-135/11 P, EU:C:2012:376) ir *Jurašinović / Taryba* (EU:C:2013:777), apeliantas turi dokumentus, kurių prašė. Todėl jis turėjo galimybę pastebėti aplinkybių, leidžiančių pagrįstai suabejoti, kad Komisija pašalino informaciją, kuriai taikoma viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių.
- 77 Šiuo klausimu reikia priminti, kad tik Bendrasis Teismas gali spręsti dėl būtinybės, jei reikia, papildyti savo nagrinėjamosiose bylose turimą informaciją. Procesinių dokumentų įrodomoji galia priklauso nuo jo atlikto nepriklausomo faktų vertinimo (Sprendimo *E.ON Energie / Komisija*, C-89/11 P, EU:C:2012:738, 115 punktas).
- 78 Atsižvelgiant į galiojimo prezumpciją, taikomą Sąjungos aktams, kadangi apeliantas nenurodė aplinkybių, leidžiančių pagrįstai suabejoti, kad Komisijos pašalintai informacijai taikoma viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių, Bendrasis Teismas neprivalėjo nei nurodyti parengti visus aptariamus dokumentus, nei jų nagrinėti.
- 79 Galiausiai, kiek tai susiję su argumentu dėl ne visų dokumentų, susijusių su atmestomis kartotinėmis paraiškomis, perdavimo, primintina, kad tik Bendrasis Teismas turi jurisdikciją nustatyti ir vertinti reikšmingas faktines aplinkybes ir nagrinėti įrodymus, išskyrus atvejus, kai jie iškreipiami (Sprendimo *Rousse Industry / Komisija*, C-271/13 P, EU:C:2014:175, 81 punktas). Toks iškreipimas visų pirma įvyksta tada, kai Bendrasis Teismas akivaizdžiai peržengia proto ribas.
- 80 Nagrinėjamu atveju apeliantas Bendrajame Teisme tvirtino, kad, kaip matyti iš Komisijos statistikos, ši pateikė tik dalį sprendimų neleisti susipažinti su aptariamais dokumentais. Komisija atsakė, jog šis skirtumas susidarė dėl to, kad, pirma, vienas sprendimas neleisti susipažinti su dokumentais gali apimti kelias paraiškas susipažinti su tais dokumentais ir, antra, kai kurios paraiškos susipažinti su dokumentais metų pabaigoje dar nebuvo išnagrinėtos.
- 81 Iš pateiktos bylos medžiagos nematyti, kad Bendrasis Teismas iškreipė vertinamas aplinkybes.
- 82 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą antrąją pagrindą.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

- 83 Trečiajame apeliacinio skundo pagrinde apeliantas nurodo kelis argumentus, susijusius su teisės klaidomis dėl visų Komisijos implicitinių ir eksPLICITINIŲ sprendimų vertinimo.
- 84 Visų pirma apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas turėjo priimti sprendimą dėl implicitinių sprendimų neleisti susipažinti su aptariamais dokumentais teisėtumo. Jis šiuo klausimu teigia, kad buvo suinteresuotas pareikšti ieškinį dėl šių sprendimų net ir po to, kai buvo priimti eksPLICITINIAI sprendimai.
- 85 Apeliantas taip pat teigia, jog Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad Komisijos priimti eksPLICITINIAI sprendimai pakeitė implicitinius sprendimus neleisti susipažinti su aptariamais dokumentais, atsiradusius pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalį. Pirma, eksPLICITINIuose sprendimuose nėra nuorodos į implicitinius sprendimus ir, antra, konkrečiai 2007 m. spalio 23 d. sprendimas dėl OLAF dokumentų priimtas remiantis minėto reglamento 7 straipsniu, o ne 8 straipsniu.
- 86 Galiausiai apeliantas subsidiariai tvirtina, kad eksPLICITINIAIS sprendimais tik iš dalies panaikinti implicitiniai sprendimai.

- 87 Komisija prašo atmesti trečiąją pagrindą kaip nepriimtina arba nepagrįstą, nes jos ekspllicitiniais sprendimais buvo pakeistas implicitinis sprendimas neleisti susipažinti su aptariamais dokumentais, net jei jais leidžiama tik ribotai susipažinti su dokumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 88 Kaip nurodyta šio sprendimo 24 punkte, kadangi pasibaigus atsakymo į apelianto kartotinę paraišką terminui nebuvo priimtas ekspllicitinis sprendimas, atsirado implicitiniai sprendimai neleisti susipažinti su aptariamais dokumentais, dėl kurių galima pareikšti ieškinį pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalį.
- 89 Tačiau šie sprendimai buvo panaikinti, nes Komisija vėliau priėmė sprendimus, kuriais leido apelianui iš dalies susipažinti su prašomais dokumentais. Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad nebereikia priimti sprendimo dėl ieškinio, kiek jis susijęs su implicitiniais sprendimais neleisti susipažinti su aptariamais dokumentais.
- 90 Kiek tai susiję konkrečiai su 2007 m. spalio 23 d. sprendimu dėl OLAF dokumentų, apelianto argumentas, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnį priimtas sprendimas negali pakeisti implicitinio sprendimo, kaip jis suprantamas pagal šio reglamento 8 straipsnio 3 dalį, grindžiamas klaidingu to sprendimo aiškinimu. Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad vertinant aktus reikia remtis jų turiniu ir kad akto ar sprendimo forma šiuo klausimu iš principo nėra svarbi (pagal analogiją žr. Sprendimo *NDSHT / Komisija*, C-322/09 P, EU:C:2010:701, 46 punktą).
- 91 Kadangi 2007 m. spalio 23 d. sprendimas dėl OLAF dokumentų priimtas išsiuntus kartotinę paraišką susipažinti su aptariamais dokumentais ir pasibaigus Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnyje numatytiems terminams, konstatuotina, kad tai yra ekspllicitinis sprendimas, priimtas kaip atsakymas į kartotinę paraišką. Todėl nuoroda į Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnį nereikšminga.
- 92 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, trečiąją pagrindą reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo pagrindo

Šalių argumentai

- 93 Ketvirtajame pagrinde apeliantas tvirtina, kad skundžiamame sprendime, kiek jis susijęs su paraiškos susipažinti su dokumentais, susijusiais su byla T-110/04, apimtimi, iškreiptos faktinės aplinkybės ir kad sprendimas nepakankamai motyvuotas.
- 94 Komisija prašo atmesti šį pagrindą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 95 Ketvirtajame pagrinde apeliantas iš esmės teigia, kad skundžiamo sprendimo 151–154 punktuose Bendrasis Teismas iškreipė faktines aplinkybes.
- 96 Tačiau neiškreipęs apelianto reikalavimų ir priėmęs pakankamai motyvuotą sprendimą Bendrasis Teismas galėjo padaryti išvadą, kad pirminėje paraiškoje pateiktas dokumentų sąrašas, prasidedantis žodžiais „konkrečiai“, yra baigtinis ir kad kitų dokumentų apeliantas neprašė.

- 97 Dėl apelianto teiginio, kad trūksta A1 ir A2 priedų, konstatuotina, jog iš bylos medžiagos nematyti, kad šių dokumentų nebuvimas būtų nagrinėtas Bendrajame Teisme. Iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad apeliaciniame procese Teisingumo Teismo kompetencija apsiriboja pirmojoje instancijoje išnagrinėtų ieškinio pagrindų ir argumentų teisiniu vertinimu.
- 98 Darytina išvada, kad ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl penktojo pagrindo

Šalių argumentai

- 99 Penktajame pagrinde apeliantas ginčija motyvus, kuriais remdamasi Komisija taikė su duomenų apsauga susijusią išimtį, ir Komisijos atlikto asmens duomenų pašalinimo teisėtumą.
- 100 Komisija teigia, kad visą šį pagrindą reikia atmesti.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 101 Dėl skundžiamo sprendimo ginčijimo, kiek Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija teisėtai pašalino asmens duomenis taikydama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą išimtį, reikia priminti nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią tuo atveju, jei pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 pateikta paraiška siekiama susipažinti su dokumentais, kuriuose yra asmens duomenų, taikomos visos Reglamento Nr. 45/2001 nuostatos, iš kurių esminės yra 8 straipsnio b punkto ir 18 straipsnio nuostatos (Sprendimo *Komisija / Bavarian Lager*, EU:C:2010:378, 63 ir 64 punktai).
- 102 Tokių duomenų atskleidimas patenka į „tvarkymo“ apibrėžtį, kaip jis suprantamas pagal Reglamentą Nr. 45/2001 (Sprendimo *Komisija / Bavarian Lager*, EU:C:2010:378, 69 punktas).
- 103 Iš minėto reglamento 5 straipsnio matyti, kad asmens duomenų tvarkymas būtinai turi atitikti vieną iš šiame straipsnyje numatytų sąlygų, kad būtų laikomas teisėtu.
- 104 Be to, asmens duomenys gali būti atskleidžiami tretiesiems asmenims pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 tik tuo atveju, kai, pirma, įvykdytos Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio a arba b punktuose numatytos sąlygos ir, antra, tvarkymas yra teisėtas ir atitinkantis to paties reglamento 5 straipsnyje įtvirtintus reikalavimus.
- 105 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, galima sakyti, kad Bendrasis teismas nepadarė teisės klaidos, kai patikrino, ar įvykdytos Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkte numatytos sąlygos.
- 106 Be to, priešingai, nei teigia apeliantas, iš minėtos nuostatos negalima daryti išvados, kad institucijos, kurioms pateikta paraiška susipažinti su jų turimais dokumentais, privalo savo iniciatyva patikrinti, ar yra priešasčių, pateisinančių asmens duomenų atskleidimą.
- 107 Priešingai, būtinybę atskleisti šiuos duomenis turi įrodyti paraišką susipažinti su dokumentais pateikęs asmuo (žr. Sprendimo *Komisija / Bavarian Lager*, EU:C:2010:378, 77 punktą).
- 108 Taip pat reikia atmesti apelianto argumentą, kad pagal Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio a punktą Komisija privalėjo jam atskleisti asmens duomenis, nes galimybė susipažinti su institucijų dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 yra viešasis interesas. Kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados

- 154 punkte, šis argumentas nesuderinamas su paraišką susipažinti su dokumentais pateikusiame asmeniui tenkančia pareiga įrodyti būtinybę atskleisti asmens duomenis, minėta ankstesniame šio sprendimo punkte.
- 109 Iš skundžiamo sprendimo 173 punkto taip pat matyti, kad apeliantas nepateikė motyvų, pagrindžiančių būtinybę, kad Komisija atskleistų asmens duomenis.
- 110 Darytina išvada, kad apelianto argumentus dėl, pirma, nesikonsultavimo su asmenimis, kurių asmens duomenys atskleistini, ir, antra, neatsižvelgimo į tam tikrų asmenų sutikimą, kad jų asmens duomenys būtų atskleisti, reikia atmeti kaip nereikšmingus. Net darant prielaidą, kad tam tikrų duomenų atskleidimas būtų buvęs teisėtas, Komisija negalėjo jų atskleisti, nes apeliantas neįrodė tokio atskleidimo būtinybės, kaip numatyta Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkte.
- 111 Dėl tų pačių priežasčių neįtikina apelianto argumentai, kuriais jis siekia sužinoti su byla T-110/04 susijusiuose dokumentuose nurodytas pareigūnų pavardes. Iš tiesų Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 194 ir 197 punktuose teisingai nusprendė, kad jų pavardės yra pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą saugomi duomenys. Aplinkybė, kad kai kurios pavardės per posėdį nagrinėjant šią bylą Bendrajame Teisme buvo užtušuotos, šios išvados nepaneigia. Kaip Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 194 punkte, dėl šios aplinkybės kitoms institucijoms tenkančios pareigos neišnyksta.
- 112 Apeliantas taip pat tvirtina, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į Komisijos pareigą užkoduoti pašalintas pavardes.
- 113 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas teisėtai atmetė apelianto argumentą dėl pavardžių kodavimo ir skundžiamo sprendimo 207 ir 208 punktuose nusprendė, kad nuolatinė pareiga užkoduoti reikštų itin didelį ir nenaudingą darbo krūvį. Kaip minėta šio sprendimo 27 ir 28 punktuose, tam tikrais atvejais institucijos gali teikti pirmenybę gero administravimo interesui, įvertinusios paraišką susipažinti su dokumentais pateikusio asmens interesus ir nagrinėjant jo paraišką atsirandantį darbo krūvį.
- 114 Apeliantas taip pat tvirtina, jog Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad motyvai, kuriais remdamasi Komisija taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą, yra pakankami, nors juose visiškai neminimas Reglamentas Nr. 45/2001 ir detalieji nenurodytos priežastys, pateisinančios visų asmens duomenų pašalinimą iš dokumentų, su kuriais prašyta leisti susipažinti.
- 115 Tačiau Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai patvirtino, kad Komisija teisėtai taikė minėtą nuostatą, nes, kaip minėta šio sprendimo 70 ir 71 punktuose, rėmimasis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktu savaime lemia Reglamento Nr. 45/2001 taikymą (Sprendimo *Komisija / Bavarian Lager*, EU:C:2010:378, 63 punktas).
- 116 Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 106–111 punktuose, kadangi apeliantas nenurodė nė vienos priežasties, pagrindžiančios būtinybę atskleisti asmens duomenis, nekilo klausimo dėl tokio atskleidimo teisėtumo. Taigi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 120 punkte teisingai nusprendė, kad Komisijai nereikėjo iškart motyvuoti savo sprendimo taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą.
- 117 Tas pats pasakytina apie skundžiamo sprendimo 125 ir 126 punktus, nes tuose punktuose Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad Komisijos sprendimo užtušuoti asmens duomenis motyvai atitiko įprastus tokiu atveju keliamus reikalavimus, kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 145 punkte.
- 118 Galiausiai apeliantas tvirtina, kad skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas, kiek tai susiję su asmens duomenų pašalinimu iš OLAF dokumentų.

- 119 Tačiau iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad leisti šaliai Teisingumo Teisme pirmą kartą nurodyti pagrindą, kuris nebuvo nurodytas Bendrajame Teisme, reikštų leisti jai pateikti Teisingumo Teismui, kurio kompetencija apeliaciniame procese yra ribota, nagrinėti platesnės apimties ginčą nei tas, kurį nagrinėjo Bendrasis Teismas.
- 120 Darytina išvada, kad šį argumentą reikia atmesti, nes per procesą Bendrajame Teisme apeliantas savo triplike neginčijo 2007 m. spalio 23 d. sprendimo dėl OLAF dokumentų motyvų, nors akivaizdu, kad jis šį sprendimą gavo ne vėliau kaip Komisijos dubliką.
- 121 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, penktąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl šeštojo pagrindo

Šalių argumentai

- 122 Šeštajame apeliacinio skundo pagrinde apeliantas kaltina Bendrąjį Teismą pernelyg plačiai taikius Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytą išimtį su byla T-110/04 susijusiuose dokumentuose pateiktai informacijai.
- 123 Be to, apeliantas kritikuoja skundžiamo sprendimo motyvus, susijusius su viršesnio viešojo intereso, pateisinančio duomenų, kuriems taikoma ši nuostata, atskleidimą, buvimu ar nebuvimu.
- 124 Komisija teigia, kad šį pagrindą reikia atmesti.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 125 Šeštasis pagrindas susijęs su visais duomenimis, kurie buvo pašalinti, kad nebūtų galima identifikuoti tam tikrų įmonių, minimų antidempingo bylose, kurias ieškovas byloje T-110/04 nagrinėjo kaip Komisijos tarnautojas.
- 126 Priešingai, nei teigia apeliantas, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos skundžiamo sprendimo 228 punkte konstatavęs, kad buvo būtina pašalinti įmonių pavadinimus ir joms pateiktus kaltinimus, siekiant apsaugoti jų interesus, nes kaltinamų įmonių pavadinimus buvo galima nustatyti iš visos pašalintos informacijos.
- 127 Dėl apelianto argumento, kuriuo jis siekia įrodyti, kad byloje T-110/04 minimoms įmonėms netaikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta apsauga, nes apskritai antidempingo sprendimai yra skelbiami, konstatuotina, kad apeliantas šio argumento nepateikė per procesą Bendrajame Teisme. Tad šį argumentą reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 128 Galiausiai pažymėtina, kad apelianto kritika dėl skundžiamo sprendimo 229 punkto nepagrįsta. Pirma, iš to punkto matyti, kad Komisija atidžiai išnagrinėjo viršesnių viešųjų interesų egzistavimą. Antra, pagal Teisingumo Teismo praktiką ieškovas turi konkrečiai nurodyti aplinkybes, parodančias svarbesnį visuomenės interesą, pateisinantį atitinkamų dokumentų atskleidimą (žr. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 94 punktą).
- 129 Tačiau per procesą Bendrajame Teisme ir šioje apeliacinėje byloje apeliantas rėmėsi tik skaidrumo principu ir jo svarba.
- 130 Žinoma, svarbesnis visuomenės interesas, galintis pateisinti dokumento atskleidimą, nebūtinai turi skirtis nuo principų, kuriais grindžiamas Reglamentas Nr. 1049/2001 (Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, EU:C:2013:738, 92 punktas).

131 Vis dėlto, kaip pažymėjo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 229 punkte, tokiais bendrais svarstymais, kokiais remiasi apeliantas, neturėtų būti galima įrodyti, kad skaidrumo principas šioje byloje gali būti svarbesnis už priežastis, pateisinančias atsisakymą atskleisti nagrinėjamą informaciją (Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, EU:C:2013:738, 93 punktas).

132 Remiantis tuo, kas išdėstyta, šeštąją pagrindą reikia atmesti.

Dėl septintojo pagrindo

Šalių argumentai

133 Septintajame pagrinde apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į jo teisę į žalos, atsiradusios Komisijai nagrinėjant jo paraiškas susipažinti su šios institucijos turimais dokumentais, atlyginimą.

134 Komisija prašo atmesti šį pagrindą.

Teisingumo Teismo vertinimas

135 Pirma, apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas klaidingai atmetė jo pateiktus įrodymus.

136 Šiuo klausimu primintina, kad tik Bendrasis Teismas gali spręsti dėl būtinybės prireikus papildyti jo nagrinėjamose bylose turimą informaciją. Procesinių dokumentų įrodomoji galia priklauso nuo jo atlikto nepriklausomo faktų vertinimo, kurio, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, Teisingumo Teismas negali tikrinti apeliacine tvarka, išskyrus atvejį, kai faktai ar įrodymai iškreipti.

137 Šioje apeliacinėje byloje apeliantas tik teigia, kad Bendrasis Teismas turėjo susidaryti tikslesnį vaizdą apie Komisijos atsakomybę, tačiau nekaltina Bendrojo Teismo skundžiamo sprendimo 261–267 punktuose iškreipus faktus ar įrodymus.

138 Antra, apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą vertindamas priežastinį ryšį tarp Komisijos elgesio nagrinėjant jo paraiškas susipažinti su Komisijos turimais dokumentais ir jo sveikatos pablogėjimo.

139 Siekdamas konstatuoti, kad apeliantas neįrodė tokio priežastinio ryšio buvimo, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 264 punkte rėmėsi apelianto pateikta eksperto ataskaita ir jo pastabomis, iš kurių, neiškreipiant informacijos, buvo galima padaryti išvadą, jog neįrodyta, kad Komisijos elgesys turėjo įtakos apelianto sveikatos pablogėjimui.

140 Trečia, dėl apelianto teisės dalyvauti viešose konsultacijose skaidrumo klausimais pažeidimo pažymėtina, jog Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 265 punkte teisingai nusprendė, kad nagrinėjamu atveju Komisijos elgesys įtakos neturėjo, nes konsultacijų etapas baigėsi 2007 m. liepos 31 d., o pirminė paraiška susipažinti su dokumentais pateikta tik 2007 m. birželio 20 d.

141 Kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 189 punkte, jei Komisija būtų nustatyta tvarka pasinaudojusi galimybe pratęsti terminą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 3 dalį, į pirminę paraišką ji būtų galėjusi atsakyti anksčiausiai 2007 m. liepos 31 d. Tuo momentu jau būtų buvę neįmanoma dalyvauti konsultacijose.

142 Todėl septintąją pagrindą reikia atmesti.

Dėl aštuntojo pagrindo

Šalių argumentai

- 143 Aštuntajame pagrinde apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas neteisingai atsisakė įpareigoti Komisiją pateikti jam dokumentus, su kuriais jam neleista susipažinti, ir taip buvo pažeistas Reglamentas Nr. 1049/2001.
- 144 Komisija prašo atmesti šį pagrindą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 145 Pagal Teisingumo Teismo praktiką Sąjungos teismas iš principo negali, nepasisavinęs administracinės valdžios prerogatyvų, duoti nurodymų institucijai (žr. Sprendimo *Verzyck / Komisija*, 225/82, EU:C:1983:165, 19 punktą ir Sprendimo *Campogrande / Komisija*, C-62/01 P, EU:C:2002:248, 43 punktą).
- 146 Taigi, priešingai, nei teigia apeliantas, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 90 punkte teisingai konstatavo, kad pagal SESV 264 straipsnį jis turi tik galimybę panaikinti ginčijamą aktą. Kadangi apelianto argumentai grindžiami SESV 266 straipsniu, pažymėtina, kad šioje nuostatoje juo labiau nenumatyta galimybė duoti nurodymus institucijoms.
- 147 Šio teiginio negali paneigti apelianto argumentai, grindžiami Chartijos 47 straipsniu, nes šiuo straipsniu nesiekama pakeisti Sutartyse nustatytos teisminės kontrolės sistemos (žr. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97 punktą).
- 148 Todėl aštuntąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl devintojo pagrindo

Šalių argumentai

- 149 Devintajame pagrinde apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas klaidingai įvertino nagrinėtos bylos baigtį, priteisęs Komisijai padengti savo pačios ir du trečdalius apelianto bylinėjimosi išlaidų.
- 150 Komisija prašo atmesti šį pagrindą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 151 Reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio antrą pastraipą apeliacinis skundas negali būti paduotas vien dėl bylinėjimosi išlaidų dydžio. Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką tuo atveju, kai visi kiti apeliacinio skundo pagrindai atmetami, reikalavimą dėl tariamo Bendrojo Teismo sprendimo dėl bylinėjimosi išlaidų neteisėtumo pagal minėtą nuostatą reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 152 Kadangi pirmieji aštuoni apeliacinio skundo pagrindai, kuriais rėmėsi apeliantas, buvo atmesti, devintąjį pagrindą dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo reikia pripažinti nepriimtiniu.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

- 153 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį, kai skundžiamas sprendimas panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti. Nagrinėjamu atveju taip ir yra.
- 154 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia priimti sprendimą tik dėl Bendrajame Teisme pareikštame ieškinyje apelianto nurodyto pagrindo, kuriame jis prašo panaikinti Komisijos sprendimą neleisti susipažinti su registro išrašu dėl sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais.
- 155 Šiuo klausimu iš šio sprendimo 43 punkto darytina išvada, kad aptariamas registras nebuvo sudarytas ir kad dėl to Komisija negalėjo patenkinti apelianto prašymo. Taigi jo ieškinį šiuo klausimu reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 156 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas arba jeigu jis yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia šis teismas.
- 157 Pagal šio Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Tačiau Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad, be savo bylinėjimosi išlaidų, šalis padengia dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų, jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes.
- 158 Kadangi Komisija prašė priteisti iš G. Strack bylinėjimosi išlaidas, o jo apeliacinio skundo pagrindai buvo atmesti ir nepatenkintas antrasis su priešpriešiniu apeliaciniu skundu susijęs reikalavimas, reikia nuspręsti, kad apeliantas padengia savo bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidas ir trečdalį Komisijos patirtų bylinėjimosi išlaidų.
- 159 Dėl bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidų konstatuotina, kad išlaidos, susijusios su procesu pirmojoje instancijoje, kurioje priimtas skundžiamas sprendimas, atlygintinos jo rezoliucinės dalies 7 punkte nurodyta tvarka.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Strack / Komisija* (T-392/07, EU:T:2013:8) tiek, kiek šiuo sprendimu Bendrasis Teismas panaikino 2007 m. liepos 24 d. Europos Komisijos sprendimą.**
2. **Atmesti likusią priešpriešinio apeliacinio skundo dalį.**
3. **Atmesti apeliacinį skundą.**
4. **Atmesti ieškinį dėl panaikinimo, kiek jis susijęs su Europos Komisijos sprendimu neleisti susipažinti su registro išrašu dėl sprendimų atmesti kartotines paraiškas susipažinti su dokumentais.**
5. **Guido Strack padengia savo ir trečdalį Europos Komisijos šioje instancijoje patirtų bylinėjimosi išlaidų.**
6. **Europos Komisija padengia du trečdalius šiame procese patirtų bylinėjimosi išlaidų.**

7. **Bylinėjimosi išlaidos, susijusios su procesu pirmojoje instancijoje, kurioje priimtas Sprendimas *Strack / Komisija* (T-392/07, EU:T:2013:8), padengiamos jo rezoliucinės dalies 7 punkte nurodyta tvarka.**

Parašai.